

[Finansministeren.]

sig om 483, medens der blot er 10 bevillingsforslag, som et mindretal har måttet tage afstand fra, og af disse forslag er flere ret ubetydelige. Jeg håber, man vil følge flertallet, men jeg går ud fra, at det ikke er muligt på nuværende tidspunkt at få oppositionen til at ændre standpunkt og tage de af den stillede 10 ændringsforslag tilbage. Da det ærede medlem hr. Lars P. Jensen og andre ærede ordførere og nu sidst den højtærede trafikminister så udførligt har argumenteret for, at ændringsforslagene vedtages, som de er stillet, skal jeg ikke knytte videre kommentarer hertil.

Det kan dog måske være rimeligt at gøre en enkelt bemærkning om ændringsforslag nr. 496, som jeg forstår at oppositionen, derunder også det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, ikke vil stemme for. Det er klart, hvad der er motiveringen for det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens stilling, nemlig at han mener, at det kasseoverskud, der tilvejebringes i årets løb, skal forblive indestående i nationalbanken; det er vel også hans motiv til, at han har stillet et underændringsforslag til ændringsforslag nr. 497. Men jeg synes i og for sig ikke, at dette forslag har særlig stor betydning. For ligegyldigt om man konterer beløbet på den ene eller den anden konto, kan det dog ikke øve nogen indflydelse på pengepolitikken her i landet.

De ændringsforslag, som er stillet af den kommunistiske gruppe, må jeg anbefale tinget at stemme imod. Så vidt jeg kan se, er der ikke meget nyt i ændringsforslagene nr. 1 og 3 ud over det, som forsvarsministeren i øvrigt har stillet i udsigt. Jeg ser under ændringsforslag nr. 3, at man vil give soldaterne yderligere naturalier i form af 10 cigaretter daglig. Jeg kan til nød forstå, at man vil forbedre soldaternes vilkår, men hvorfor det skal være i form af cigaretter, forstår jeg ikke. De, der ikke ryger, skal så have besværet med at gå hen og sælge dem; det er dog en højst ejendommelig måde at genere ikke-rygere på. Det kan ellers være meget fornuftigt ikke at ryge.

Lars P. Jensen: Jeg har kun et par enkelte bemærkninger til de ærede medlemmer hr. Anders Andersen og hr. Thestrup. Det drejer sig om honorarerne til udbytte-

delingsnævnets medlemmer. Det er ikke, fordi jeg vil bore i noget, men det er for mig et princip. Når det ærede medlem hr. Thestrup siger, at han ikke burde have stemt for dem i lønningsudvalget — all right, men havde det så ikke været rigtigere at undlade at stille et ændringsforslag herom her i salen og så erkende, at han havde begået en fejl? Men det afgørende for mig er, at vi i finansudvalget ikke har andet at gøre, når vi får forelagt et honorar af et eller andet beløb, end at lade sagen gå tilbage til lønningsudvalget og bede dette vurdere, hvor stort honoraret skal være. Vil det ærede medlem mene, at vi fremover i finansudvalget skal sidde og skære honorarerne ned, som vi finder for godt? Det er et principielt spørgsmål. Det er rigtigt, mener jeg, at vi må godtage de beløb, lønningsrådet kommer til, uanset om vi er enige med rådet; ellers er jeg meget bange for, at vi kommer ud i noget, som det vil være svært for os at redde os i land fra.

Endelig vil jeg gøre det ærede medlem hr. Anders Andersen opmærksom på, at det var efter, at vi havde fået oplysningerne fra udbyttedelingsnævnet og var blevet klar over, at der kun havde været 11 sager, at vi sendte spørgsmålet til fornyet udtalelse i lønningsrådet, og at lønningsrådet derefter sagde, at de ingenting havde at tilføje og ingen ændring at foreslå, selv efter at det var blevet konstateret, hvor få sager der havde været forelagt udbyttedelingsnævnet.

Det andet spørgsmål, det ærede medlem hr. Anders Andersen berørte, angik lærlingens tilskud til ophold uden for deres hjemkommune, og det ærede medlem sagde, at man kunne risikere, at de unge ville tage læreplads i en anden kommune, selv om de kunne få en sådan i deres hjemkommune. Jeg vil understrege, at jeg har fået at vide ved at tale med arbejdsministeriet og med dem, der har med administrationen af disse sager at gøre, at man er meget forsigtig med dette, og man mener ikke, det er sket, og man har i 27 tilfælde afvist.

Men jeg vil gerne tilføje og understrege, at da den højtærede minister forelagde dette aktstykke i finansudvalget, nævnte han, at man ville forsøge dette for om muligt at undgå læringskoler, der måske ikke er så gode som mesterlæren, og som